

VIII.

Betænkning

over

Statsrevisionens Beretning om Kongerigets Regnskab for 1856—1857.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 8de Februar 1860.)

I.

Udvalget har allerede i denne Session afgivet Betænkning over Statsrevisionens Beretning for Finantsaaret 1855—56; det skal derfor henholde sig til de den nævnte Betænkning indledende almindelige Betragtninger og kun atter her, hvad der er fornøyet Anledning til, fremhæve, at Tilendebringelsen af Statsrevisionens Arbejde ogsaa for dette Finantsaar er fæet senere, end det burde være Tilfældet, endog forholdsviis senere end for det foregaaende Aar. Anken herover maa gjælde baade Statsrevisionen og Regjeringen; Antegningerne ere først indsendte fra 14de September til 4de October 1858, og nogle af Besvarelsene ere først indkomne i Foraaret og Sommeren 1859. Om nu end Sagen kunde bringes til endelig Afgjørelse i begge Rigsdagens Afdelinger i denne Session, hvilket maa anses tvivlsomt, da det foregaaende Regnskab for 1855—56 først har foreligget, saa vilde dog i hvert Fald den endelige Afgjørelse være rykket et Aar ud over den rette Grænse. Det er ikke overseet, at et langvarigt Sygdomsforfald har været en Hindring for Statsrevisionens Formand, men det er uheldigt, at dette har kunnet lamme hele Revisionens Virksomhed, og til den sene Besvarelse fra Ministeriernes Side er der ikke anført nogen Grund.

Det er en Selvfølge, at Udvalget ved sine Indstillinger til Beslutning har taget Hensyn til Resultatet af de Afstemninger, der have fundet Sted i Landstinget, angaaende Beretningen for 1855—56, for saa Dage siden, hvorved ogsaa er opnaaet, at Endringsforslagene ere det samlede Udvalgs, uden Hensyn til den tidligere Meningsforskjel mellem Udvalgets enkelte Medlemmer. At der fremkommer et saa stort Antal af Endringsforslag, har sin Grund deels i det ovennævnte Hensyn, deels i den Omstændighed, at Statsrevisionen har gjort bestemte Indstillinger i en Deel Tilfælde, hvor det efter dens egen Mening maatte anses tvivlsomt, hvorvidt udtrykkelig Votering af Rigsdagen var nødvendig eller ikke. Skjøndt nu de fleste Tilfælde ere for Landstingets Vedkommende afgjorte ved Afstemningerne ved Beretningen for 1855—56, vil det dog ikke kunne undgaaes, at der endnu kunne forekomme tvivlsomme Spørgsmaal, hvor den almindelige Regels Anvendelse paa det enkelte specielle Tilfælde ikke er ganske klar.